

Súčasťou kultúrneho dedičstva Slovenska sú práve unikátne drevené kostoly, ktorých zvláštnosťou bola technológia výstavby - všetok materiál musel byť z dreva a pri jeho stavbe sa nesmeli použiť klince. Práve prírodné pomery horských a podhorských oblastí Slovenska determinovali použitie dreva ako základného a najrozšírenejšieho stavebného materiálu. Používalo sa nielen na stavbu obytných, hospodárskych či technických objektov, ale aj sakrálnych stavieb. V závislosti od geografických, historických, etnických, konfesiónálnych a regionálnych faktorov ich možno rozdeliť na :

1. rímskokatolícke drevené kostoly gotizujúceho štýlu,
2. evanjelické artikulárne a tolerančné kostoly,
3. východoslovenské gréckokatolícke a pravoslávne drevené kostoly.

Evanjelické kostoly na Slovensku tvoria osobitý typ drevených sakrálnych stavieb. Evanjelické kostoly augsburského vyznania sa rozdeľujú na :

1. staršie artikulárne kostoly postavené po Šopronskom sneme v roku 1681,
2. mladšie tolerančné kostoly postavené po Tolerančnom patente v roku 1781.

Podľa historických záznamov bolo na Slovensku viac ako 300 drevených kostolov, v ktorých sa štýlovo prelínali prvky západnej, najmä rímskej a východnej byzantskej kultúry. V súčasnosti existuje ešte do 50 týchto sakrálnych pamiatok pochádzajúcich zo 16. - 18. storočia. Výnimočnú celosvetovú hodnotu nesú drevené kostoly Karpatského oblúka, ktoré boli v roku 2008 zapísané do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO : rímsko-katolícke kostoly v Hervartove a Tvrdošín

evanjelické artikulárne kostoly v Kežmarku

Leštínách

a

Hronseku

, kostoly východného obradu v
Bodružali

,

Ladomírovej

a

Ruskej Bystrej

.

